

Centre AKADEMIA

La Chispa

Dossier

La Chispa

Del 21 de juny al 9 de juliol

Prèvies: del 21 al 25 de juny

Estrena: 28 de juny

De Marc Angelet

Direcció: Ana Pérez i Iban Beltran

Repertiment: Lluís Català, Maria Frias, Miguel Gómez i Núria Orellana

Durada: a determinar

Espectacle en català i castellà

Una coproducció del Grec Festival de Barcelona 2023 i el Teatre Akadèmia.

Proposta seleccionada en la primera Convocatòria de Projectes dels Teatres de Proximitat (On el Teatre Batega).

La Chispa va ser el text escollit pel Teatre Akadèmia com a guanyador del conjunt de lectures del projecte *Nous Horitzons*, dins del cicle *El batec del Grec* (Grec Festival de Barcelona 2022).

L'obra es va posicionar com a guanyadora del vot del públic d'aquest cicle de lectures que va tenir lloc a diverses sales de proximitat (On el Teatre Batega): Teatre

Akadèmia, La Badabadoc, Teatre Eòlia, Sala Fènix, El Maldà i Sala Versus Glòries.

Aquesta coproducció del Grec Festival de Barcelona 2023 i el Teatre Akadèmia es presenta també durant la 2a etapa del projecte *Nous Horitzons*, impulsat per la direcció artística del teatre.

La Chispa

Existeixen els superherois? La resposta és sí. Viuen tots a les botigues de còmics. Aquests espais habitats per éssers estranys, que sembla que tinguin un peu entre la realitat i la ficció -ara no ens referim als superherois, sinó als clients d'aquestes botigues-.

La Chispa és una aventura de superherois que transcorre en una petita botiga de còmics. Una comèdia esbojarrada on uns joves emprenedors hauran de decidir si continuen amb la seva petita botiga de barri o

es posen una capa i un antifàç i combaten les maldats d'aquest món injust.

La Chispa són corredisses, cops de puny, PIM! PAM!, amors impossibles, UIX! All!, superherois de barri, malvats polítics de dretes, sexe, revoltes, GRRR-RUM!! TIC-TAC! BUUUUUM!

Un còmic de superherois, vaja...

Sinopsi

Manu, Mar i Bruno van obrir la seva petita botiga de còmics fa un parell d'anys. Joves emprenedors que volien convertir la seva afició, en la seva feina. Semblava una grandíssima idea fins a l'arribada d'una de tantes crisis. El negoci que els fa feliços, ara trontolla. El seu petit paradís està a punt de trencar-se, i amb ell, les seves il·lusions i relacions personals. Al seu voltant tot sembla esfondrar-se, economia, atur juvenil, tap generacional, polítics d'extrema dreta dient barbaritats... Però aquests darrers dies ha aparegut un superheroi al seu barri. Un boig que, amb capa i antifàç ha atu-

rat un desnonament, ha robat un banc i ha repartit els diners entre la gent més humil i ha generat un bri d'esperança a un barri que no sap si riure-se'n d'ell o aplaudir-lo. L'heroi es fa anomenar La Chispa.

Una nit que La Chispa és perseguida per la policia, els nois de la botiga de còmics l'amaguen al seu magatzem. L'heroi està mig estabornit, i els propietaris de la botiga es planejaren treure-li el seu vestit de superheroi i fer tot allò que sempre havien somiat i que només podien fer amb una màscara que els ocultí. Tot allò que fins ara, només llegien als còmics de la seva petita botiga.

Fitxa artística

Autoria: Marc Angelet
Direcció: Iban Beltran i Ana Pérez García
Repertiment: Lluís Català, Maria Frias, Miguel Gómez i Núria Orellana
Espai escènic: Sebastià Brosa
Vestuari: Caterina Pérez
Il·luminació: Lluís Serra
Espai sonor: Roger Abalos
Ajudant d'escenografia: Laura Martínez Pi
Ajudant de Producció: Anna Castillo
Fotografies: Felipe Mena

Equip Teatre Akadèmia:

Direcció artística: Guido Torlonia
Gerència i Cap de producció: Meri Notario
Cap de comunicació i màrqueting: Míriam Font
Prensa i assistència a la direcció artística: Fernando Solla
Cap tècnic: Lluís Serra
Tècnic auxiliar: Victor Castro
Cap de sala: Núria Farrús
Gestió de públics: Rubén Salinas
Community Manager: Eladi Bonastre

Més informació al web

<https://teatreakademia.cat/espectacle/la-chispa/>

Projecte Nous Horitzons

Declaració d'intencions

Passat el primer any de formació, el Projecte *Nous Horitzons* ha assolit allò que ens havíem plantejat quan ens l'imaginàvem: que s'hagi creat un grup, amb totes les particularitats i també amb totes les discrepàncies, que rema en una mateixa direcció. Amb l'objectiu de créixer com a intèrprets i de viure un procés de creació professional, vam culminar la primera temporada amb una proposta de lectures dramatitzades dins del paraigua *El batec del Grec*, amb les sales de proximitat "On el Teatre Batega" i el Grec Festival. Es va comptar amb la complicitat dels autors que havien escrit els textos -i volem agrair-los una vegada més la generositat que van tenir amb nosaltres-i, una vegada fetes les

lectures, vam constatar que el projecte té sentit: els intèrprets han treballat amb entusiasme, han pres consciència de les pròpies capacitats i han aportat seriositat, entusiasme i esforç per fer créixer el seu treball cap a les qualitats que s'exigeixen en una producció professional.

De manera que estem convençuts que l'aposta del Teatre Akadèmia per obrir l'espai a intèrprets joves i també a nous públics ha de continuar endavant, continuarem acompanyant-los en aquest procés de creixement i aprenent d'ells, també.

Iban Beltran i Anna Pérez

Els intèrprets...

Durant el procés de formacions, en molts moments comentàvem que ens "actuàvem a sobre": tot i gaudir de l'aprenentatge, ens moríem de ganes de poder ensenyar resultats. Vist en perspectiva, aquest procés més a foc lent ens ha aportat moltes coses bones. Gràcies a totes les activitats i formacions d'aquest curs, s'ha creat complicitat i una manera de treballar compartida en la companyia, que ha facilitat el treball d'assajos i la química de grup. **Lluís Català**

Crec que durant aquest any he après moltíssim. Fer coses tan concretes en dos dies i anar "a saco" amb allò i jugar-ho a saco sense cap jutge, és un gran gust. El que m'emporto és que en tot moment, amb la gent que ha vingut a fer les formacions, amb l'Ana i l'Iban, quan hem anat a l'Akadèmia... és el sentiment d'entrar a la sala d'assaig i sentir-me còmoda, zero jutjada, que podem jugar. **Maria Frias**

Totes les expectatives de quan vam començar no només s'han complert sinó que hem anat molt més enllà. Ho he gaudit i aprofitat molt més del que fins i tot m'imaginava. Crec que les formacions, a més d'aportar-nos aquestes eines a l'hora de crear o maneres de treballar tècniques més teatrals i diferents maneres de treballar a partir del cos, han fet més cohesió de grup. **Miguel Gómez**

Un plaer poder fer feina amb persones tan maques i tan professionals i continuar aprenent i absorbint tot allò que puguem i més. La nostra professió no deixa de ser una cursa de fons i no se m'acut millor projecte per començar que formar part de Nous Horitzons i a més acompanyats de tot l'equip del Teatre Akadèmia, que és meravellós. **Núria Orellana**

Càpsules formatives Nous Horitzons Temporada 21/22

<https://teatreakademia.cat/activitats/capsules-formatives-dins-del-projecte-nous-horitzons/>

La companyia ens parla de l'espectacle, còmics i superherois...

Marc Angelet (autoria)

Sobre l'obra...

Fa uns quants anys vaig llegir aquest article:

4 sencillos pasos para crear un cómic.

Si són 4 i són senzills... Vamos allá, no?

1. Comienza con una idea.

Senzill, senzill això ja no és...

Però a veure...

Idea 1: Superherois. Típic, no?

Idea 2: Superherois de barri. Menys típic. Però original, tampoc.

Idea 3: Superherois de barri que s'enfronten a... No sé a què... Merda! Alguna cosa s'ha d'enfrontar... Ho deixo en stand by.

2. Escribe un pequeño guión: Conoce tu genero. Entiende los objetivos de tu personaje principal. Crea un entorno creíble. Incluye un comienzo, un nudo y un desenlace (aunque no es imprescindible).

Mmm... Comèdia de superherois.

Mmmm... Un grup d'amics lluita per mantenir oberta la seva botiga de còmics, mentre fora, un superheroi de barri lluita contres les injustícies socials... Mmm... No està mal.

Mmmm... Barcelona. Raval...

Mmmm... Si no és imprescindible... No el poso.

3. Planifica el diseño del espacio y los personajes.

Botiga de còmics petita del Raval (això ja ho he dit, crec) Grup d'amics. Joves. Molt joves. Vint-i-pocs... Amb problemes de joves (joder, que lluny em queden els problemes de joves).

Nota mental: Preguntar a joves quins problemes tenen...

4. Ponte a dibujar

Merda! Ja sabia jo que alguna cosa fallava... Dibuixo com el cul!

Bffff... Doncs res... Tornaré a escriure una obra de teatre.

Amb quin personatge de còmic t'identifiques més?

El personatge amb qui m'identifico seria el **Felipe**, de la **Mafalda**. M'agraden molts aquests còmics que des de la mirada dels nens volen entendre el món adult. M'agraden aquests personatges que precisament estan molt perduts o que defensen molt el fet de ser nen. I jo amb el Felipe, amb aquesta cosa d'estar tot el dia jugant, pensant que serà de gran... encara m'hi sento identificat. No només els còmics com la **Mafalda**, el **Charlie Brown**, el **Calvin** i **Hobbes** (aquest univers infantil que mira cap al món dels adults) sinó també els que tenen aquesta capacitat de poder explicar petites grans històries amb només quatre o cinc vinyetes. Això em sembla molt sorprenent i em fa molta enveja quan els llegeixo.

Quin és el primer còmic que vas llegir?

Juraria que els primers còmics que vaig llegir seria els d'**Astèrix i Obèlix**, que em van acompanyar durant tota la infantesa. Són còmics que de tant en tant encara m'agrada fer-hi una lectura i ara que tinc "peque" li estic intentant enxufar per veure si jo també els puc tornar a rellegir. M'agradava molt el món que presentaven, les civilitzacions antigues i tota l'estètica. De cop i volta, aquesta idea d'un petit poble que pren una porció màgica i "es lia a mamporros" amb els romans em feia molta gràcia i els meus pares me'ls van anar comprant tots i avui dia encara tinc la col·lecció a casa.

Quin és el teu còmic preferit?

Finalment, si hagués de dir el meu còmic preferit... En tinc d'altres, però ja que **La Chispa** va de superherois... **Ex Machina** del **Brian K. Vaughan** és un superheroi molt divertit perquè és un home que parla amb les màquines. El còmic comença quan es vol presentar com a alcalde de Nova York. És un guió que em sembla meravellós. Quan em van explicar la premissa em semblava molt estranya, però com que l'autor m'agradava el vaig llegir. És una mena d'híbrid entre **Batman** i **El ala oeste de la Casa Blanca** i la veritat és que és un còmic que de tant en tant el rellegeixo i em fascina.

Iban Beltran i Ana Pérez García (direcció)

Sobre l'obra...

El text de **La Chispa** ens arriba gràcies a la convocatòria **On el Teatre Batega**, mentre que la companyia **Nous Horitzons** es forma quan el Guido Torlonia -director artístic del Teatre Akadèmia- vol obrir també

una finestra de formació -que també significava donar oportunitats- a generacions d'interprets molt joves, amb un o cap muntatge professional com a experiència prèvia. De manera que aquest és un projecte que ens interessa per la seva singularitat, perquè sorgeix d'una aposta que no es fixa en noms coneguts i que tampoc ha estat condicionat per la pressió d'haver d'abordar alguna de les temàtiques que més trobem en escena els darrers temps. És, doncs, el resultat d'una coincidència de petites grans iniciatives.

La Chispa és un còmic, travessat per les inquietuds i la mirada d'aquesta generació de joves interprets que veureu en escena: un divertimento amb el rerefons de la precarietat i els moviments socials.

Iban Beltran

Amb quin personatge de còmic t'identifiques més?

Jo seria l'**Obèlix** o l'**Idèfix**, un dels dos.

Quina és la teva experiència amb els còmics?

Jo no llegeixo gaires còmics, però a mi m'agradava moltíssim l'**Eric Castel**. I també el **Capitán Trueno**. A més d'aquests, els primers que vaig llegir serien **Batman** o **Spiderman**, uns on sortien soldats americans que tenien un casc blanc i una banda a la màniga que posava PM. Per a mi allò era la bomba.

Tot i això, diria que els primers que vaig llegir eren uns còmics franquistes que es deien **Historias del Alcázar**.

Ana Pérez García

Amb quin personatge de còmic t'identifiques més?

M'entusiasmaven les pel·lícules de **Superman**, perquè aquelles històries com d'un altre món m'agradaven moltíssim. En realitat, jo volia ser **Supergirl**, però com la pel·lícula no era tan maca, doncs volia ser Superman.

Quina és la teva experiència amb els còmics?

Em fartava de llegir còmics de **Zipi y Zape** abans d'anar a dormir. Eren els còmics dels meus germans que són deu i dotze anys majors que jo i estaven fets caldo. Llavors, jo me'ls llegia sense parar. M'encantaven.

Lluís Català - Manu (intèrpret)

Amb quin personatge de còmic t'identifiques més?

El personatge de còmic amb qui m'identifico més seria l'**Spiderman**. El conec sobretot pels referents cinematogràfics, per les pel·lícules originals de la trilogia que va fer en **Sam Raimi** i que interpreta en **Tobey Maguire**. Recordo veure-les de petit i ficar-m'hi completament, projectar-m'hi. Més que res per aquesta doble vida que portava. Perquè per una part era un pringat i d'alguna manera representava la imatge del fracassat de l'institut que no sap com fer-ho per lligar amb la noia que li agrada... Que és molt llest, però tampoc té gaires amics... Que fa el que pot una mica. No és la imatge de l'èxit a l'institut i alhora des d'aquesta part secreta seva de superheroï ell sap que el que fa té un valor gran i confia en el fet que és important utilitzar bé aquests poders que té. M'interessava sobretot això: hi ha una història de creixement aquí amb un jove que va descobrint què ha de fer amb tots els poders que posseeix i què és allò correcte a fer, amb tots els dubtes que viu entremig. Perquè un gran poder comporta una gran responsabilitat. Aquesta és la frase típica, però hi ha molt a estudiar aquí. Recordo projectar-m'hi molt i voler confiar que si a la vida no et surt tot bé no passa res mentre siguis un superheroï que després fa coses bones.

Quina és la teva experiència amb els còmics?

Jo llegia molt **Bola de Drac**. No és de superheroï. És un manga, però em tornava boig. Jo crec que em cridava molt tota l'estètica. Recordo molts els cabells que tenien, que els intentava imitar cada dos per tres. Eren físics que cridaven molt l'atenció. Potser molt normalment, amb homes molt musculats que lluitaven molt i eren molt forts i històries superbàsiques realment, plenes de baralles que s'allargaven molt (si no recordo malament). Tot i això, conformava un llenguatge tan potent que em cridava moltíssim. Jo crec que els vaig llegir tots i encara els hauria de tenir. Vull dir, que definitivament és el còmic que més present tinc. També m'hi projectava molt i volia ser en **Son Goku**, com la majoria dels nens de la meua classe.

Sobre l'obra i el projecte Nous Horitzons...

Amb relació a la lectura i l'obra, jo he viscut molt agraït. Vam fer la primera lectura, que va ser un treball exprés, molt ràpid, i va anar bastant bé, vam quedar contents. Alhora en qualsevol procés creatiu hi ha això, que sempre estaries canviant cosetes i anant més enllà, preguntant-te més coses i intentant propostes noves i que et semblin cada cop més estimulants. Llavors se'ns permet anar més a fons, tot i que vam ser ràpids i resolutius l'any passat. En el seu moment ja vam agafar confiança en el text en el sentit que llavors vam quedar satisfets i ara podem anar molt més enllà.

I això és molt agraït i realment també és molt interessant: trobar coses noves d'un text que ja has fet i de cop dir: "ostres, això no ho vam jugar així i es donen totes les circumstàncies perquè pugui ser d'aquesta manera".

Cal afegir que al Marc Angelet li vam demanar de fer més llarg el text, d'afegir coses i canviar-les i ens va preguntar a tots els actors, ens va fer omplir un qüestionari i es va interessar per què opinàvem, què teníem a dir, què ens connectava més amb el text. Aquest detall es nota molt en la nova versió que ha fet. Això és molt agraït perquè ja sabíem quin era el nostre personatge i ara està una mica més "personalitzat" en nosaltres, perquè l'autor ha conegut què ens connecta d'ell. És genial. Jo de cop em trobo amb rèpliques en el nou text que em sonen molt a com ho diria jo i això és perquè ha afegit coses del treball de camp i també de les improvisacions que vam fer al local d'assaig. En Marc ha fet molt en aquest sentit, perquè l'any passat ja vam fer aquella primera versió de l'obra i ara desenvolupem aquells personatges i, a més, trobem els matisos amb els quals l'autor sap perfectament cap a quines zones tirar i on pot jugar més amb cada intèrpret. Això ens va molt a favor. I, per altra banda, tot l'equip que ara s'ha unit al vaixell (escenografia, vestuari, espai sonor, il·luminació...). És a dir, tots els detalls que ens faran anar a fons per a poder mantenir el mateix efecte de comèdia de l'any passat, perquè va funcionar molt, i alhora que el públic pugui fer més lectures i que impacti més. Estic molt satisfet i tinc moltes ganes de veure el resultat final i què en pensa la gent!

Maria Frias - Kas (intèrpret)

Amb quin personatge de còmic t'identifiques més?

Si hagués de ser un personatge de còmic, crec que seria **Jessica Jones**. És una pregunta que m'he plantejat molt al llarg de la meua vida. Mai havia arribat a aquest nom, però ara, donant-hi moltes voltes, crec que seria ella. Diria que m'hi assemblo molt i en moltes coses. És una noia que lluita incansablement per la seva ciutat i contra les injustícies que allà succeeixen. És una tia molt dura i molt forta, però també té una part de vulnerabilitat molt gran i les coses de vegades s'escapen del seu control. El seu superpoder és que té "superforça", una qualitat que es vincula molt a personatges masculins. Per tant, m'agrada que un personatge femení la tingui. I també m'agrada que no sigui una "supersoldat" com el Capità Amèrica, que l'han entrenat per a ser soldat. Ella no. Ella és una tia de carrer i molt normal i, amb aquest poder, qualsevol persona que vulgui molestar-la tindrà problemes perquè si cal li fotrà una hòstia i s'ha acabat. Pels seus valors i per

la seva manera de ser m'assemblo molt a ella. I, un cop més, m'agradaria molt tenir "superforça" a vegades.

Quina és la teua experiència amb els còmics?

La veritat és que jo mai he sigut una gran fan dels còmics. De fet, no en llegeixo. Això és molt curiós perquè tant els meus pares com el meu germà són molt fan dels còmics i cadascú des d'un vessant molt diferent. El meu pare ho és de tots els còmics de Marvel. Hi ha col·leccions a casa de fa cinquanta anys, de quan ell era petit, que són com petites relíquies que tenim aquí guardades. El meu germà ho és del manga. Des de molt petit que li agrada molt llegir-los. I a la meua mare li agradava molt llegir Mafalda, Tintín, Astèrix i Obèlix... Per tant, jo hauria hagut de sortir una gran fan de tots els còmics del món, però no ha sigut així. Els he intentat donar oportunitats, però mai m'han cridat l'atenció. Realment, l'únic còmic que m'he llegit alguna vegada a la meua vida ha sigut Esther i va ser per pura casualitat. Quan tenia com deu o dotze anys van fer això típic d'entregues per fascicles i van treure una reedició d'aquests còmics. I la meua mare em va dir que quan era petita els llegia. Va comprar el primer fascicle i un dia per casa el vaig trobar i vaig descobrir que no era un còmic com cap dels altres que he anomenat. Era un còmic d'amor. I jo que sempre he sigut una romàntica empedreïda vaig veure allò i me'l vaig "menjar" en mitja hora. És un còmic que em produeix molta tendresa per la connexió amb la meua mare, perquè em va fer molta il·lusió descobrir què llegia ella de petita. Sempre que el trobo el rellegeixo perquè m'agrada molt i també pel vincle que simbolitza.

Sobre l'obra i el projecte Nous Horitzons...

No puc parlar del meu personatge sense fer spoilers i no vull. Vam treballar un dia "investigant" el text amb en Marc i vam fer moltíssimes improvisacions. Va ser molt especial perquè això va suposar un retrobament i també un inici cap al procés final de Nous Horitzons. Va ser com un "inici del final" molt emotiu, un dia molt divertit. Vam riure moltíssim. El Marc va estar amb nosaltres tota l'estona. Proposant, dient-nos que juguéssim, que provéssim... Durant aquell dia vam estar parlant del meu personatge perquè jo volia donar-li una volta i ell em va dir que també ho volia fer. Aleshores, aquest personatge ja no té res a veure amb el que vaig fer a la lectura. Ja no em dic Laura, li hem canviat el nom. I podríem dir que un dels grans somnis que tinc des de petita es farà realitat a través d'aquest personatge. El primer dia d'assaig vam fer la lectura d'aquest nou text i encara no sabíem què havia canviat. Quan es va descobrir la guinda del pastís vaig explotar d'emoció. Està sent un procés d'aprendre i desaprendre moltes coses, com per exemple a no jutjar-me, a deixar-me anar i a

confiar en el fet que tot anirà bé i que serà una cosa molt guai. Em fa una mica de por i també tinc moltes ganes que la gent ho pugui veure.

Miguel Gómez - Bruno (intèrpret)

Amb quin personatge de còmic t'identifiques més?

Si em pregunteu pel meu personatge de còmic preferit, us diré un superheroï. Jo mai he sigut gaire fan dels còmics, però del món "superheroic" audiovisual molt, sobretot de Marvel. A partir d'aquí, el meu preferit és el **Capità Amèrica**. No és que m'identifiqui al cent per cent amb ell, però un dels motius és que la seva va ser la primera pel·lícula que vaig veure del món superheroï i va suposar el meu inici en aquest univers. Aquest primer venjador em va marcar molt de petit. Després, analitzant el personatge i veient altres pel·lícules, continua sent el meu preferit perquè té un punt de cuidar molt a la gent i al seu equip. Té un lideratge bastant sa des del meu punt de vista. També hi ha un punt de lluitar pels seus somnis. Si coneixem la seva història, sabem que el seu objectiu és defensar el seu país, és a dir, el tema patriòtic amb el qual no m'identifico tant. Però sí que quan és a l'exèrcit mai llença la tovallola i decideix gairebé sacrificar-se provant aquest experiment que no sap ben bé com acabarà. Potser ho fa pel seu país, però jo diria que més pel seu somni. La història d'amor que viu em sembla molt bonica. Per tots aquests motius seria el meu preferit.

Quina és la teva experiència amb els còmics?

El Bruno com a personatge, l'he preparat de la següent manera: com deia, jo no soc gaire fan dels còmics i m'he trobat amb un personatge que sí, tot i que potser no és el més fan dels quatre, però dels que més. El que he fet és demanar còmics a amics i ara estic intentant entrar una mica en aquest món. Estic llegint còmics de personatges o títols que es parlen a l'obra i dels quals el meu personatge també en parla. Així intento esbrinar què hi ha darrere d'aquests còmics i així sentir-me més ubicat dins l'obra. Amb l'Ana estem fent una molt bona feina a nivell corporal per trobar com és aquest personatge. A casa també vaig provant coses que fem als assajos com la manera de caminar, per construir un físic que s'allunyi una mica del meu. Són personatges de la nostra edat i sé que no vull semblar al Miguel, i per això estic treballant la part física.

Sobre l'obra i el projecte Nous Horitzons...

Parlant del procés de tot plegat, des de les lectures fins

ara, la veritat és que està sent un transcurs que m'està agradant molt i estic també aprenent molt. Quan vam fer la lectura, tot i que la vam treballar, no hi vam anar tan a fons com ara i una de les coses que més m'ha agradat és com ha anat evolucionant el text. Tothom hi estava d'acord en el fet que el text estava molt bé, que era una obra molt divertida, però que podia tenir més rerefons. Parlant una mica amb el Marc Angelet, ell també ho va veure així. Un dels meus moments preferits és que vam treballar durant un cap de setmana amb ell. Ens proposava situacions a partir d'improvisacions per allargar escenes o fer-ne altres de noves. Això ha fet que sentim l'espectacle molt més nostre, perquè ha recollit les nostres aportacions i això fa que ara ho sentim molt més proper. Sento que no només estic donant vida a un personatge com a actor sinó que també he format part una mica del procés creatiu.

Durant les primeres setmanes d'assaig, el treball de taula ens va ajudar a tots a situar-nos i a tenir una primera base de les intencions de les rèpliques. També vam debatre molts aspectes de la trama, que té salts temporals i ho vam ordenar cronològicament. Ens va anar molt bé per situar-nos dins de tota l'obra. Un cop aixecada, cadascú va haver de trobar el seu personatge tot creant dinàmiques dins d'escena. És un procés molt enriquidor, ja que per la part d'actor estic aprenent molt gràcies a l'Iban i l'Ana com a directors i també dels meus companys i companyes. També ho estic gaudint perquè el personatge m'agrada molt i m'ho estic passant molt bé amb l'obra. Estic aprenent i fruit alhora i això fa que sigui un procés molt bonic.

Núria Orellana - Mar (intèrpret)

Amb quin personatge de còmic t'identifiques més?

Tot i que la meua vinculació és bastant nul·la, si hagués d'escollir quin superheroï seria, la veritat és que tinc tres opcions que em ronden pel cap dins del meu desconeixement. La **Vídua Negra** de Marvel és un personatge que em crida molt perquè la trobo molt independent i molt autoexigent, perquè els poders d'aquesta dona li venen a través de l'ensinistrament. Hi ha un assumpte d'esforç i de disciplina que d'alguna manera la connecten amb mi. També m'havia passat pel cap la mare d'Els increïbles. Això ve d'una broma que sempre em fan les meves amistats, perquè em diuen que a vegades m'aclaparo amb facilitat o vull estar a tot arreu alhora i no arribo. Finalment, hi ha el personatge de la **Superwoman**, que és com la persona que més superpoders té del món. Per què hauria de triar un quan aquesta dona els té tots.

Quina és la teva experiència amb els còmics?

Com deia, la veritat és que jo no tinc molta vinculació amb els còmics. Jo com a Núria he de reconèixer que mai me n'he llegit cap. Sí que n'he fullejat més d'un cop els d'alguna amiga, però crec que a casa meva crec no existeix cap còmic ara mateix. La veritat és que sempre ho he vist com un món molt allunyat, una cosa molt fantasiosa, un univers que he sentit que no anava amb mi d'alguna manera. Això ho relaciono amb el meu personatge, ja que encara que treballi en una botiga de còmics no ha tingut mai cap vinculació. Jo crec que és una de les raons per les quals no acaba de connectar amb el seu negoci.

Sobre l'obra i el projecte Nous Horitzons...

Pel que fa a La Chispa la veritat és que ha estat un procés llarg. Vam començar l'any passat fent la lectura. Allà vam marcar coses de manera més superficial perquè vam assajar poc perquè no estàvem cap muntatge. Llavors vam fer una pinzellada ràpida dels personatges i de la relació que tenien. De cara a la posada en escena, ara que ens hi hem endinsat, amb el Marc

Angelet ens va proposar un treball d'improvisacions a partir de les escenes que ell ja havia escrit per a poder allargar el text. Allà sí que vaig poder agafar una mica més consciència del personatge i de què li passa a l'obra realment. En aquest punt vaig començar a entendre què li passava de veritat, què li movia i què no. Perquè prenia certes decisions i quina relació tenia amb els personatges de l'obra.

Va ser com el primer apropament el fet de treballar amb el Marc Angelet i aquesta proposta que ens va fer.

Ara que estem fent treball de taula i estem començant a aixecar escenes, de mica en mica ho anem parlant entre nosaltres i anem trobant com moltes coses que jo no entenc o que no em connecten amb mi com a persona, però sí que em fan entendre molt més el que li passa a ella i el que li està succeint durant l'obra. Físicament també estem treballant amb l'Ana com es col·loca a la botiga, com es relaciona amb els altres... Aquest punt físic i no tan psicològic també és molt important perquè m'està ajudant a entendre des del cos i no tant des del cap.

Marc Angelet

Autoria

Treballa com a director, co-dramaturg amb Artur Rodríguez a la companyia Estríp Trist en els espectacles: *The Bridge's Blues* (Menció honorífica en el Premi Ignasi Iglésias 1997); *Totes les bigues van al cel* (Artenbrut, Premi Especial del Jurat en la V Mostra de Teatre de Barcelona); *G8: Porta Tancada* (Artenbrut i Sala Triangulo, Segon Premi al Millor Espectacle a Fira Tàrraga); *S.O.A. Escola de dictadors* (Festival FITA, Brussel·les i Florència).

Fundador de La Guapa Teatre on escriu i dirigeix: *OP.B.* (Sala Beckett); *Mceth con queso* (Versus Teatre); *Call Center* (Teatre del Raval, Accèssit al Premi Marqués de Bradomín 2007); *Sopar de Nadal* (Sala Muntaner de Barcelona, Premi Fira Mediterrània 2009); *Genius* (Biblioteca de Catalunya, Finalista XXXIV Premi Born Teatre 2009); *El biògraf* (Sala Beckett, Premi Teatre Principal de Mallorca 2012).

Escriu *Black Box* (Nau Ivanov, Guanyadora del Projecte ART 2013); *Old Records*, escrita amb Jordi Silva (Teatre Tantarantana); *Voyager* (Teatre Nacional de Catalunya, T6); *Ego* (Sala Flyhard), *Els eufòrics* (Festival Grec); co-crea *Pluja* (Cia.Guillem Albà, Temporada Alta, Timbre 4 Buenos Aires, Sala Beckett); *Life's Spoiler* (Sala Flyhard) i *Immortal* (Premi Teatre Barcelona al Millor Monòleg Còmic, al Club Capitol), escrites amb Alejo

Levis; *11 prínceps* (Premi Eduard Escalante, Ciutat de València 2017); *Lapònia* (Club Capitol, escrita amb Cristina Clemente); *Mili KK* (Sala La Planeta, La Seca, escrita amb Jumon Erra); co-crea *Calma!* amb la Cia. Guillem Albà, Sala Villarroel.

Dirigeix *Fang i setge* de Marc Rosich i Josep Pedrals al Teatre Victòria de Barcelona, *Mala broma* de Jordi Casanovas a la Sala Muntaner, *Artaban* de Marc Rosich i Marc Sambola al Onyric-Teatre Condal; *Infanticida* de Caterina Albert i Clara Peya, Sala Atrium, Teatre Nacional de Catalunya, (Premi de la Crítica Millor Musical 2020).

Escriu *Lapònia* amb Cristina Clemente, estrenada a Barcelona (Club Capitol), Madrid (Teatro Maravillas), Buenos Aires (Picadero), una producció guanyadora de 4 Premios ACE (Millor producció, Millor comèdia, entre d'altres), Croàcia (Teatre Nacional Split), Caracas (Teatro Trasnocho) i es preparen produccions a Itàlia, Uruguai i Perú. També amb Clemente escriu *Una teràpia integral*, estrenada a Barcelona (La Villarroel i Teatre) Goya, Madrid (Teatro Fígaro) i es preparen produccions a Buenos Aires, Itàlia i Miami.

Treballa com a guionista a *Com si fos ahir* (TV3 Televisió de Catalunya); redactor de continguts a COM Ràdio i Onda Cero. També dona classes d'interpretació (Aules, El Col·legi del Teatre) i de guió i dramaturgia a ITES, Obrador Sala Beckett i a l'ESCAC.

Iban Beltran

Direcció

Llicenciat en Filologia Catalana (URV), en Teoria de la Literatura i Literatura Comparada (UAB) i en Direcció escènica i Dramaturgia (IT). Màster en Gestió i producció cultural per la UOC (2023). Treballa habitualment tant com a director escènic o com a ajudant de direcció.

Durant l'etapa 2016-2018, al Teatre Lliure dirigit per Lluís Pasqual, va realitzar treballs de documentalista i coordinador d'espectacles i cicles produïts pel Teatre Lliure, com el cicle *NOSaltres*. En els darrers anys, i en l'àmbit de la direcció escènica, ha consolidat un tàndem artístic junt amb l'Ana Pérez García.

En tant que director escènic ha treballat en produccions com: *La Roser* (Bartrina Territori Creatiu - Les artistes locals, 2022), Projecte Nous Horitzons (Teatre Akadèmia), *La difícil senzillesa* (Homenatge a Manuel Cubeles,

creació i direcció conjuntament amb Montse Colomer, 2021), *Nadales* (Teatre Maldà, 2018 - 2023), *Pornografia* (2018), *Under Construction* (2016), *La Serva Padrona* (2015), *Paraules d'amor* (juntament amb Joan Ollé; 2015), *VaiVé* (2015), *Swing...!* (2014 i 2015), *Infecte* (2014), *Nit de Reis* (2013), *Pep Talk* d'Alberto Ramos (2013), *El Furgatori*, de Josep Pedrals (2012), *Espiadimonis* de Ramon Gomis (2012), *Per la de l'U-Paella amb botifarra*-(2011), *Verbàlia 2.0* de Màrius Serra (2011), l'assaig obert *Mit Stalin spielen* (2008), *l'Entremès dels dos estudiants, qu'es veu sun modo de posseir y sun ingeni* (2008), *Roses de Gos*, llibret d'Albert Roig i música de Francesc Capella / Henry Purcell (2007), *Viatge a la felicitat*, de Franz Xaver Kroetz (2007), *El món d'Ulisses*, a partir de la música de Manel Ribera (2007), *Reparació [Dépannage]*, de Pauline Sales (2007), *Le Bayon* de Raquel Tomàs i Víctor Muñoz i Calafell (2006) *Instant*, direcció i dramaturgia juntament amb Sebastià Brosa (2005), *Contes estigis o cabaret dels morts*, d'Albert Mestres (2004) i *Hi ha tan poca gent que estima els paisatges que no existeixen*, dramaturgia i direcció junt amb Ferran Dordal i Carles F. Giua. (2003).

També ha treballat en produccions musicals com: *La balada d'en Solé Sugranyes* (Fira Mediterrània, L'Atlàntida de Vic, Jaume Ayats, 2022), *Y perdí mi centro* amb la companyia de flamenc experimental Laboratoria (L'Atlàntida de Vic, 2020), *Out of [the Cage]* (L'Auditori, 2020), *Under construction* amb el quartet de flautes Windu (Auditori Eduard Toldrà, 2016, Premio Gemma 2016 a la Millor innovació escènica), *Tarragona: el llibre perdut* (Teatre Metropol, 2019) amb el Cor Ciutat de Tarragona, *La cançó oblidada* (Auditori Josep Carreras, 2019, Cor Sant Esteve), *Eròtic Giust* (Tradicionàrius, 2018), *Armadura brillante* (Teatro Arriaga, 2015, amb Iain Burnside al piano i el tenor Roger Padullés), *La serva padrona* (Teatre Bartrina, 2015, Teatre de les Comèdies), *VaiVé* (L'Auditori, Servei Educatiu, 2015, Brodas Bros), *Swing...!* (Palau de la Música Catalana, 2014 - actualitat, Taller de Músics) o *Roses de gos* (Escena Nacional

d'Andorra, 2007, Albert Roig, Eugeni Capella, Ignasi Terraza).

Com a ajudant de direcció ha treballat, entre altres, amb Victoria Szpunberg, Lluís Pasqual, Daniel Veronese, Rosa Novell, José M. Pou, Sergi Belbel, Guido Torlonia o Joan Ollé, amb qui va firmar també traduccions i dramatúrgies.

Amb l'Ana Pérez García ha format part del Pla d'Impuls de la Dansa d'Arrel, fent l'acompanyament de projectes produïts per la Fira Mediterrània (2022 - 2023). Va ser codirector artístic d'AREA Tangent (2004-2010), plataforma de joves emergents a Barcelona, on es va gestionar l'impuls de nous creadors dins el panorama escènic professional de la ciutat i es van impulsar ajuts i nous circuits.

Ana Pérez García

Direcció

La coreògrafa, actriu i pedagoga Ana Pérez acumula una gran experiència en el món de la dansa i el moviment tant en les facetes de directora o intèrpret com de professora. Formada a l'Institut del Teatre de Barcelona i al Real Conservatorio de Danza de Madrid, des de 2006 s'installa i desenvolupa la seva activitat professional a Barcelona.

Ha treballat en produccions com *Una del montón* (direcció de Roberto Romei, Espai Brossa 2011), *Solas* (direcció de Roberto Romei, Teatre Sagarra, 2013) *Desig sota els oms* (direcció de Joan Ollé, Teatre Nacional de Catalunya, 2017), *Res en fa major* (direcció de Montse Bujosa, El Maldà, 2018), *Peter Pan* (direcció de Juanjo Marín, El Maldà, 2019), *La mort i la primavera* (direcció de Joan Ollé, Teatre Nacional de Catalunya, 2019), *La difícil*

senzillesa (direcció d'Iban Beltran i Montse Colomé, Ésdansa 2021), *La cuina de Rossini* (direcció de David Selvas, Gran Teatre del Liceu, 2022) o *Romeu i Julieta* (direcció de David Selvas, Teatre Poliorama, 2022).

Des de 2011 entrena regularment amb l'Andrés Corchero. Ha col·laborat com ajudant de composició en els seus espectacles: *Nowhere Man* (La Pedrera, 2013), *My Neighbor Sky* (Grec 2018), *Absències* (Mercat de les Flors, 2020) i *Teresa* (Mercat de les Flors, 2021).

Des del 2018, amb Iban Beltran, fa tàndem a la direcció. Junts han dirigit *Pornografia* (Parking Shakespeare, 2018), *Out of [the Cage]* (Auditori de Barcelona, 2020), *Wind* (Windu, Vilafranca 2020), *Perdí mi centro* (Laboratoria, L'Atlàntida, Vic, 2020) o *La Roser* (Teatre Bartrina, 2022).

Lluís Català

Intèrpret

Actualment, està cursant els Estudis Superiors d'Art Dramàtic a l'Institut del Teatre. També s'ha format a altres escoles com la Laura Jou o l'Eòlia. En el cicle de lectures dramatitzades del Festival Grec 2022 (El Batec del Grec), va participar a *La Chispa*, amb dramaturgia

Maria Frias

Intèrpret

Graduada en Arts Escèniques a l'escola Aules, on ha participat en diversos tallers dirigits per, entre d'altres, Jaume Viñas (*Mentre els ratolins dormien*, 2020), Àgata Casanovas (*Le Mani Forti*, 2020), Jumon Erra (*Psicosi de les 4.48*, 2019) i Marc Chornet (*Bodas de sangre*, 2019). Ha cursat diversos intensius d'actuació davant la càmera a l'Estudi Karloff amb David Casademunt, Enric

Miguel Gómez

Intèrpret

La seva formació inclou un Postgrau en Creació Teatral (El Timbal, 2021-2022), un Postgrau d'Interpretació - Metodologia CODA (El Timbal, 2020-2021) i un Cicle formatiu de Grau Superior en Tècniques d'Actuació Teatral (El Timbal, 2018-2020).

Núria Orellana

Intèrpret

La seva formació inclou: CFGS en Tècniques d'Actuació Teatral (Col·legi de Teatre, 2020-2023) i Curs d'entrenament actoral (Col·legi del Teatre de Barcelona, 2019). Actualment està cursant el Grau Universitari en Educació Primària a la Universitat de Barcelona.

Ha realitzat diversos cursos com Autodirigir-se: el rol actiu davant la càmera (Elena Martín, 2023) i Estratègies per treballar el conflicte dramàtic (Pau Miró, 2023), a la Sala Beckett. També ha realitzat un curs en Commedia dell'arte (Pere Ferran, 2022, Col·legi del Teatre), un cura particular de cant amb Xuel Diaz (2022-2023), Open class, fusió jazz i dansa contemporània (Marta

de Marc Angelet i direcció d'Ana Pérez i Iban Beltran (Teatre Akadèmia); també a l'obra *El temps de les coses*, amb dramaturgia i direcció de Martí Costa, al Teatre Eòlia. També he format part de *Big Bang*, un espectacle de teatre breu estrenat al Festival Píndoles.

En l'àmbit audiovisual, he participat a *Bojos per Molière*, sèrie dirigida per Hèctor Lozano, una coproducció de TV3 i Veranda.

Folch, José Luis Montesinos, Fernando Trullols i Senem Tüzen.

Ha treballat amb: Jumon Erra, Miquel Tejada i Pere Faura al laboratori de creació del musical *Només és viure* (2021); Núria Llausí a l'enregistrament del disc *DOMVS* i la seva posterior posada en escena al Teatre Maldà (2021). Actualment, forma part del projecte *Nous Horitzons del Teatre Akadèmia* dirigit per Iban Beltran i Ana Pérez.

La seva experiència professional com a intèrpret inclou el projecte *Nous Horitzons del Teatre Akadèmia* dirigit per Iban Beltran i Ana Pérez, des del 2021 fins ara. És actor i productor d'Embroutats Teatre, on ha participat en els espectacles *A l'abordatge* i *El transPORT dels somnis* (Teatreneu i projecte aTempo de Temporada Alta, 2020 fins ara). Ha participat al capítol 743 de *Com si fos ahir* (TV3, 2021) i ha sigut actor coprotagonista a *Shrek: El petit musical* (Teatre Aquitània, 2020-2022).

Blanchard, 2022-2023), Monogràfic: Dramaturgia per a intèrprets (Blanca Bardagil, 2020, El Timbal) i Formació lliure en dansa clàssica, contemporània i jazz modern (2015-2020, Star Dance Studio).

La seva experiència professional inclou: *Vist per sentència* (Ferran Farré, Microteatre 2022), *Shrek: el petit musical* (producció d'AJTalways i Cia. Embroutats, Teatre Aquitània, 2022-2023), *Fantàstic Funeral Festiu* (ajudant de direcció de Roger Torns, Teatre Tantarantana, 2022), *La tempesta* (William Shakespeare, taller del Col·legi del Teatre dirigit per Marília Samper, 2023). També forma part del projecte *Nous Horitzons del Teatre Akadèmia* de la mà de l'Ana Pérez i l'Iban Beltran (acompanyats de formadors com ara: Andres Corchero, Lali Álvarez, Isabelle Bres, Los detectives i Davo Marin, 2021-2023).

Sebastià Brosa

Espai escènic

Escenògraf i il·lustrador. Formació d'interiorisme (Escola EINA) i escenografia (Institut del Teatre).

Ha treballat a espais com: Teatre Nacional de Catalunya, Teatre Romea, Teatre Grec, Teatre Lliure, Teatro Español (Madrid), Matadero (Madrid), entre d'altres. Ha col·laborat en projectes amb directors com: Joan Ollé, Àlex Rigola, Daniel Veronese, Àngel Llàcer, Jordi Casanovas, Pau Miró, Ferran Utzet, Júlio Manrique, Càrol López, Marta Buchaca, Rosa Novell, Marc Rosich, Josep Maria Pou, Jordi Oriol, José Luís Garcia, Pau Carrió, Tricycle o Oriol Broggi.

Ha participat en espectacles com: *European House* (Àlex Rigola, Teatre Lliure, Premi Butaca 2007 conjuntament amb Bibiana Puigdefàbregas), *Incendis* (Oriol Broggi, Teatre Romea, Premi Butaca 2012), *Barcelona* (Pere Riera, TNC, 2013), *Doña Rosita la soltera o el lenguaje*

de las flores (Joan Ollé, Teatre Nacional de Catalunya, 2014), *La partida* (Júlio Manrique, Teatre Romea 2014), *Somni d'una nit d'estiu* (Joan Ollé, Teatre Nacional de Catalunya, 2014), *Los cuentos de la peste* (Mario Vargas Llosa, Teatro Español, Madrid, 2015), *Vilafranca, un dinar de festa major* (Jordi Casanovas, Teatres Amics, 2015), *Molt soroll per no res* (Àngel Llàcer, Teatre Nacional de Catalunya, 2015), *Arte nuevo* (José Luís Garcia, Teatro Español, Madrid, 2016), *Hamlet* (Pau Carrió, Teatre Lliure, 2016), *Dansa d'agost* (Ferran Utzet, Biblioteca de Catalunya, Premi Butaca 2016), *A tots els que heu vingut* (Marc Rosich, TNC 2017), *L'hostalera* (Pau Carrió, Biblioteca de Catalunya, 2017), *Què va passar amb Bette Davis i Joan Crawford?* (Guido Torlonia, 2019), *L'home de la flor als llavis i...* (Mario Gas, 2020), entre d'altres.

Actualment dirigeix el Màster de disseny d'espai escenogràfic i audiovisual a l'Escola ELISAVA juntament amb Mireia Cusó. Ha estat professor del taller d'escenografia al Centro de Formación de la Cooperación Española (CFCE) de Cartagena d'Indies (Colòmbia) i de projectes a l'IT.

Caterina Pérez

Vestuari

Es va llicenciar en Art dramàtic a l'Institut del Teatre, i tot seguit va fer la formació de Moda a Francesca Bonnemaison. Des d'aleshores la seva vinculació amb el món del tèxtil i la imatge ha estat contínua, fet que

li ha permès participar en el disseny de vestuari dels espectacles d'Andrés Corchero, o treballar com a estilista i directora d'art en editorials de revista o en campanyes publicitàries. Després de més de deu anys compaginant la gestió de la seva pròpia marca de roba i complements, amb l'experiència com a professora de patronatge i costura, actualment té una escola de costura a Sant Cugat.

Lluís Serra

Il·luminació

Tècnic Superior en Instal·lacions Electrotècniques i graduat en Disseny d'il·luminació escènica a l'Escola Taller de Tecnologia de l'Espectacle (TTE). Comença la seva vida laboral realitzant càlculs lumínics per a diferents empreses relacionades amb la il·luminació arquitectural i més tard s'especialitza en el sector de les arts escèniques.

Va ser membre de la primera generació d'Els malnascuts, plataforma de teatre jove de la Sala Beckett de Barcelona on va començar la seva carrera com a il·luminador teatral. Des d'aleshores que ha estat compaginant la feina de tècnic de llums i d'il·luminador teatral. Ha estat cap tècnic de Bohèmia's Produccions,

Tanaka Teatre, la Nau Ivanow i actualment del Teatre Akadèmia. També ha realitzat assistències al Gran Teatre del Liceu, Festival Grec, Teatre Zorrilla de Badalona i Teatre Eòlia, entre d'altres. Com a il·luminador d'espectacles teatrals i dansa ha treballat per a diferents companyies i productores: Bohèmia's produccions, Brodas Bros, Hand Made Dance, Collectiu la Santa, Cia. En companyia Estranya, Les Antonietes, Moreno Ensemble Project (MEp), Els Pirates Teatre o el Teatre Akadèmia, entre d'altres.

A partir de la temporada 2019-20 realitza tots els dissenys d'il·luminació de les produccions pròpies del Teatre Akadèmia, entre elles *Què va passar amb Bette Daves i Joan Crawford?* (Guido Torlonia, 2019), *L'home de la flor als llavis i...* (Mario Gas, 2020), *Per un sí o per un no* (Elena Fortuny, 2020), *La Nit* (Moreno Bernardi, 2020), *Radionit* (Moreno Bernardi, 2020), *L'olor eixordadora*

del blanc (Moreno Bernardi, 2021), *Red* (Guido Torlonia, 2021), *Eduard II* (Moreno Bernardi, 2022), *El Papa* (Guido Torlonia, 2022) i *Macbeth* (Moreno Bernardi, 2023).

També ha estat nominat als Premis de la Crítica 2016 pel disseny d'illuminació de *Ciara* i als Premis Butaca 2021 per *L'olor eixordadora del blanc*, muntatges estrenats el 2015 i 2021 al Teatre Akadèmia.

Roger Ábalos

Espai sonor

La seva formació inclou diferents cursos a EDUCASOUND, per exemple "Protocols i sistemes d'àudio digital, Disseny i optimització de systemen de so i Sistemes inhalàmbrics i coordinació de radiofreqüència (2015-2017). També es tècnic de gravació i postproducció d'àudio analògic i digital (cursat a MK3 entre 1999 i 2001).

La seva trajectòria professional com a dissenyador d'espai sonor i operador de taula i realitzant tasques de

microfonia i mesclador d'efectes, inclou els següents espectacles: *Descripció d'un paisatge* (Toni Casares, Sala Beckett, 2022), *T'estimo si he begut* (David Selvas, Teatre Poliorama, 2020), *Aquella nit* (David Selvas, La Villarroel, 2019), *Davant de la jubilació* (Krystian Lupa, 2016), *Eva* (T de Teatre i Julio Manrique, gira i adaptació sonora, 2017-2018), *Els cors purs* (Oriol Broggi, disseny de so juntament amb Damien Bazin, 2016), *La importància de ser Frank* (La Brutal i David Selvas, Teatre Poliorama, 2018), *El preu i La resposta* (Sílvia Munt, 2017-2018), *El petit príncep* (La Perla 29, Àngel Llàcer i Manu Guix, 2014-2016), *Dones com jo* (T de Teatre i Pau Miró, 2014), entre molts altres espectacles.

Contacte

Fernando Solla

Responsable de premsa

premsa@teatreakademia.cat

Míriam Font

Cap de comunicació i màrqueting

comunicacio@teatreakademia.cat

**Consulta el material
de premsa**

+ INFO

Teatre Akadèmia

C/Buenos Aires, 47-49

T/ 934 951 447

Barcelona

Entrades:
www.teatreakademia.cat

Patrocini

Amb el suport de

Ajuntament
de Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Col·labora

el Periódico

ECCOCIVI

~ Sant Martí Vell ~

TRESC

Participa al projecte

on el
teatre
batega